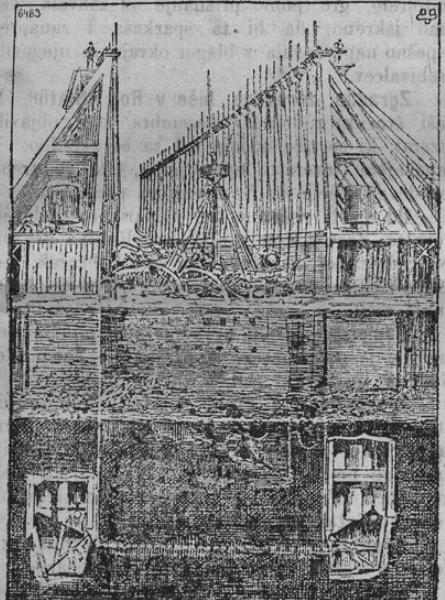

nogo in glavo. Bil je takoj mrtev. Naše prisrčno obžalovanje! Bukev je bila težka, naj bode nesrečnemu fantu zemljica lahka!

Frauheim. Ljubi, „Štajerc“! Mi poštena dekleta moramo tudi v svojem listu par odkritih besed izpovrediti. Župnik framski Franc Muršič je javnosti ital že zaradi svojih tožb znani. Ali vedno več slabšega čujemo o njemu. Neki fant je imel deklino za ljubico že eno leto in dobila sta otroka. Zdaj je ta deklica baje v „Marijini družbi“. Muršič jo je vprašal, ali ima deklina kakšnega fanta in rekel jo, da ja. Potem ji je zapovedal, da ga mora zapustiti, ker drugače bi jo izbrisal. On je rekel, da takega žihera ima, ki je v „Marijini družbi“... Ko bi bil ta Muršič tako lep, kakor je piedren in političen, ne bi imel para! V nedeljah popoldne ima z „Marijino družbo“ shod, ki se konča preko noči. Potem gre on poleg tistih devic domu in pri tej in oni hiši zopet zboruje. V nedeljo pa šinfa raz prižnice... Kmetje, varujte svoje dekline pred političnimi duhovniki!

Podmorska dela.

Pred okroglo 13 leti se je v pristani Havanne sledil razstrelje kotlja potopila bojna barka „Maine“. Amerikanci so trdili, da so Španci to razstrelbo povzročili. To je bil tudi neposredni povod takratne španske-

Die Hebung des im Jahre 1898 im Hafen von Havanna gesunkenen amerikanischen Panzers „Maine“.

ameriške vojne. Od tega časa sem je barka skozi 13 let na dnu morja počivala. Svede je vrednost materiala zelo visoka. Zato so inženirji uresničili zdaj velikanski „dok“, potom katerega hočeto potopljeno barko dvigniti. Naša slika kaže to velikansko delo.

Odgovorni urednik lističa „Südsteirische Volks-Stimme“

Rihard Watzlawek-Sanneck
(Pregleden opis njegovega dosedanjega delovanja.)

Pred enim mesecem smo v našem listu cenj. našim čitateljem obljudili, da sporočimo v kratkem širji javnosti docela resnici odgovarajoča in suha dejstva iz velezanimivega dosedanjega delovanja slovečega prepisuna in duhovitega slutvopisatelja Riharda Watzlawek, ki je sedaj po raznoterih sicer pikantnih, toda nevarnih in trudopolnih pustolovinah izdajatelj in odgovorni

* Opomba uredništva. Iz raznih strani se nas je napisalo, da posvetimo v kloako R. Watzlaweka. Objavili bodoemo tedaj nam poslane dopise, ki se dajo svedeti vsi do zadnje črke sodniških dokazat. Po pravici rečeno, ne objavimo teh dopisov zaradi pustolovca in sleparja Watzlaweka samega. Ta figura zanima pač razne preiskovalne sodnike, ali resno časopisje in resna javnost sploh bi pravzaprav ne imela povoda, pečati se s tem produkтом slabe vzgoje in zločinskim nagonov nezmožne domišljavosti. Mi objavimo te članke le zaradi tega, ker je ta Watzlawek nekak „parade-Nemeč“ za slovenske narodnjake, ker je Watzlawek predstavitev politične korupcije slovenskega narodnjaštva. Ta oseba bi bila že davno izginila, ako bi se je ne oklepali — dr. Kukovič! To je pa značilno za izpoznavanje naših razmer in s tem se mora tudi javnost pečati! Obenem omenimo, da na eventuelne napade v slovensko-narodenem listu Watzlaweka niti z besedico odgovarjali ne bomo. Mi nismo navajeni smradu, ki ga slovenski narodniki takoj ljubijo...

urednik v Celju izhajajočega zakotnega lističa „Südsteirische Volks-Stimme.“

To takrat storjeno oblubo hočemo v današnji in prihodnjih številkah našega lista natanko na podlagi zbrane gradiva izpolniti; kajti mi imamo toliko mikavnegra gradiva nakopjenega, da ga kar naenkrat ne moremo objaviti, ker nočemo biti v tej toli važni stvari površni in nemarni.

Pred vsem se hočemo le nekoliko in na kratko ukvarjati z držovitim, nizkotnim in nesramnim delovanjem in nastopanjem Riharda Watzlawek v najnovejši dobi, osobito od meseca oktobra p. l. sem, katerega meseca je prevzel uredniško mesto — oprostite, da smo se zmotili, hoteli smo namreč takoj reči — mesto navadnega in odurnega prepisača tujih proizvodov, pri čemer imenovanem zakotnem lističu. Omenimo pa tudi že na tem mestu, da bodemo doprinesli za vse naše trditve o nesramno-plovitivem delovanju Watzlawekovem ne iz podbitne in neovrgljive dokaze.

Prej še nekaj kratkih glavnih potez o lističu samem. Meseca septembra p. l. je raztrobil „Narodni dnevnik“, glasilo „dohtarja“ Vekoslava Kukovca in njegovih pristašev, da bode začeli meseca oktobra v Celju izhajati nov nemški list. A urednik tega glasila dosita znani Vekoslav Spindler se je nedvomno zmotil ali pa nepravilno izrazil, kar se mu sploh čestokrat pripeti; bržkone je namreč že takrat mislil pribiti, da začne prvega oktobra v Celju izhajati nov narodno-napreden v blagi nemščini — tako imenuje vedno „Narodni dnevnik“ nemščino — pisani prvaški list, kar se razvidi najjasneje iz poznejšega članka v „Narodnem dnevniku“, z dne 30. novembra p. l. št. 222, v kojem čitamo sledete pripomočno pismo dr. Vekoslava Kukovca, ki je v najnovejšem času baje tudi časniški podjetnik:

„Südsteirische Volksstimme“ izide jutri prvič v Celju in se bode doposala gotovo vse številke tudi mnogim našim društvom in posameznikom na ogled. Odkar je prenehalo izhajati izvrstna zagovornica koristilna v pravic Štajerskih Slovencev, „Südsteirische Presse“ (prej „Südsteirische Post“, in ta je bila nedvomljivo prvaški v nemščini pisani časopis, op. ur.), nismo imeli (kdo? seveda pravki op. ur.) več lista, v katerem bi mogli mirno in objektivno sporoditi širši javnosti svoje želje in zahteve. Po ročali so o nas Nemcem in večji del tudi vlad razni nemškonacionalni listi in lističi, katerim v boju proti nam seveda ni bilo niti najmanj do resnice in kateri so že tak razburjene narodne strasti na sp. Štajerj v lastu interesa še bolj razburjal. Celo veliko število, lahko rečemo, večina pravih, trezih Nemcev na sp. Štajerj je te gonje, ki škodi osobito gospodarskemu razvoju dežele, do grla sita in si želi mirno pisanega objektivnega nemškega lista, kateri bodo priznal vsakemu pravico, katera mu gre in ki se bode zavzemal za končni narodni sporazum na sp. Štajerskem. (Prvaško-napredni hinavci bi se tu rado delali, kakor da ne bi vsakdo vedel, da ravno le prvaško časopisje neprenehoma hujška in noče imeti narodnega miru, da le prvaško časopisje neprenehoma šunta hujškemu bojkotu in da le ono zastuplja dan za dan vse javno življenje z večnim ovaduštvom in šovinističnimi izbruhni besnosti op. ur.) In ne le z gospodarskega, teme tudi s socialnega stališča bo ta list velevalen; saj bo pomagal rušiti oholo, denarja sito, sedaj vladajočo klico v Celju, Mariboru, Ptuju, Ormožu, Brežicah in kar je še teh manjših spodnještaj. trgov in mest, ki nikakor nočajo videti, da so navezana na slovensko prebivalstvo in da je najbolje, kako življe v njim v miru. (Razun nekaterih dušnih pastirjev, odvetniških pisačev in navadnih brezposelnih hujškavcev, ki žive od vsakdanega hujšanja — in ti so vsi v prvaških bojnih vrstah — je pač vsak trezno misleči človek za gospodarski in narodni mir med obema narodoma, ki sta navezana eden na druga op. ur.) Naših notranjih političnih nesoglasij se novilist ne bode dotikal. „Südsteirische Volksstimme“ bo torej vršila važno nalogo in jo toplo priporočamo v inseriranje in naročevanje.“

Tako piše o tem novem lističu glasilo polveljnika prvaške narodno-napredne stranke v Celju z dne 30. novembra 1910, t. j. dan prej (!), ko je izšla prva številka lističa „Südsteirische Volks-Stimme.“

Pribito hočemo že sedaj, da so postali posamezni zavrnenci iz nemškega tabora — med temi je tudi Rihard Watzlawek — oficijelno sodelavci prvaške stranke.

Z navedenim člankom „Narodnega dnevnika“ pa primerjamo to, kar je napisala v uvodnem članku pod nadpisom „Was wir wollen“

„Südsteirische Volks-Stimme“, z dne 1. oktobra p. l. Predočevati si pa moramo, da so krušni očetje, vzdrževalci in podporniki tega lista, ki se tudi tiska v prvaški „Zvezni tiskarni“ v Celju, dr. Vek. Kukovec in vsi njegovi pristaši.

V tem uvodnem članku beremo med drugimi načelnimi točkami sledče:

„Predvsem se hočemo boriti za enakopravnost in svobodo odklanjanja, da bi nas neusposobljeni s svojimi nazorji propadli neznamni politiki za nos vodili ter teptali. (Gotovo programna točka narodno-napredne prvaške stranke v Cejnu op. ur.)

„Mi hočemo uvesti boljše odnose med meščani in deželjani v blaginjo hudo zaostalega trgovstva. (Da ne počinjamo samega smehu! — Farizevi ci, ki vedno hujšata h gospodarskemu bojkotu, ki se krčevito borite za gospodarsko osamosvojitev, vi, ki bi vsakega, ki je nemške narodnosti, najraje v tlor potlačili ali kar naenkrat počrili v vaš toli požrešni želodec, vi hinavci, vi hočete uvesti boljše odnose v prid zaostalem trgovstvu op. ur.)

„Mi hočemo, da je vsakdo zvest svoji narodnosti — kajti zanjučimo vsako renegatstvo — da izpolnimo vsak svoje narodne dolžnosti iz ljubezni do svojega naroda in ne iz mržnje proti drugi narodnosti. (Brčnite torej, deželjni poslanec nadležne odpadnine in odurne zavrnence, s katerimi se sedaj zaupno bratite, iz vaših vrst, kojim so se vsiljivo pridružili; kajti prej ali slej jim boste gotovo dali zasluzeno kreplko brco — a mogoče, da bo prepozno; denar ima kratek rep in strahopetni prebežniki dolge sleparske prste, s katerimi segajo nevidno pod vsemi mogočimi pretvezami in obsenami globoko, globoko — v žep, dokler je pol op. ur.)

„Povsodi bodemo razkrili zlorabe in v javnih vprašanjih neznašeno izvrševali kritiko, ne ozirajo se na to, je li se gre za Nemce ali Slovance. (Puhloglavni pisec tega članka tudi tu ni povedal resnice v tej zelo važni točki, ki bi moral biti bolj natančno določena; kajti ta načelna točka se le tedaj strinja z dejstvji, če bi se glasila: ne ozirajo se na to, se li gre za Nemce ali klerikalne Slovence; skoraj v vseh dotičnih člankih in članščih se na podel in kriščen način napada sicer večjelj odličje in občespoštovanje Nemce na sp. Štajerj, pa tudi klerikalne Slovence, kar se jasno vidi iz poročila o poroti razpravi F. E. Fridricha proti Vekoslavu Spindlerju op. ur.)

„Načeloma ne bodovali nobene niti politične niti narodne niti verske stranke kot tako in tudi ne zavzemali nikoli nikakega določenega strankarskega stališča. (Navadno nesramno farizejstvo! Op. ur.)

„Pobijali pa bodovali hibe strankarskega življenja, sleparje in prevare ljudstva, v katerih koli taborih predemo na take stvari (Seveda le pri sleparjih in prevarah s strani prvaške narodno-napredne stranke ne inače bi moral Watzlawek že ogromno veliko smrdljivega gradiva objaviti op. ur.)

Koncem tega uvodnika pa čitamo s posebnim poudarkom posameznih izrazov načelkarjen stavki:

„Mi stopamo torej, ker s sedaj vladajočimi razmerami docela nismo zadovoljni, kot nepodkupen in opozicijonal list pred javnost upajoč, da ustrežemo s tem vsestransko občuteni potrebi v blagor in zadostitev vseh dobro mislečih ljudij ter v jezu vseh zatiralcev ljudstva in klikovcev.“

Pribito je torej in pribito ostane — in naj se Watzlawek še tako peni same tegote — „Südsteirische Volks-Stimme“ v Celju je prvaški narodno-napreden nemški pisan listič.

O tem za sedaj dovolj! Sedaj pa hočemo počasi dvigniti zastiralo ter posvetiti v dosedanje življenje Watzlawekovo.

Rihard Watzlawek kot „Mica kovačeva.“

Mica kovačeva
Pila, nič plačala;
Pil bi pač vsak hudič,
Plačal pa nič.“

Dokaze, da je Watzlawek kot urednik naveden, nesramen prepisun tujih proizvodov, dognesemo pozneje; sploh bodemo njegovo tozadnevo delovanje koncem tega članka osvetili, ker silijo v ospredje drugi neštevilni zanimivi dogodljaji.

Rihard Watzlawek je zahajal od dne 15. oktobra 1909 l. naprej v gostilno gospe Elize Schneider, „zum Pilsnerkeller“ v Mariboru, Freihausgasse št. 11. Bil je takrat urednik v Mariboru izhajajočega lista „Südsteirische Volkszeitung.“ Iz začetka je plačeval svoje račune takoj, a pozneje jih je ostal vsak dan na dolgu; sčasoma je narastel končno ves dolg na 59 K 46 v. Njegova upnica je bila v tej gostilni uslužbena natakarica Lojza G. Watzlawek je omenjen natakarico tudi k temu pripravljal, da je plačala in prevzela njegove dolbove, ki jih je napravil pri neki Katarini K. V vsem je bil torej Watzlawek natakarica Lojza G. dolžen 70 K 46 v.

Natakarica bi mu ne bila nikoli niti vi-

narja zaupala — in to vse je izpovedala kot priča pri sodniji — ako bi ji ne bil Watzlawek pravil, da so njegovi stariši v Celju bogati, da posedujejo eno hišo, da izvršujejo trgovino s steklom. Nadalje ji je pravil, da je štajerski mestnik njegov dobrotnik in da mu vselej pošlje denarja, kadar piše Watzlawek ponj, da ima mesečno 300 kron dohodkov (in sicer 200 kron od svojega delodajalca R.), da ima brilante v vrednosti 700 kron v zastavljalnici v Gradcu. Pravil je tudi nič hudega sluteči natakarica, da lahko proda svoj list za več tisoč kron.

S timi sleplji je natakarico pripravil v to, da mu je zaupala. Watzlawek pa je vsak dan zahajal v gostilno, se najdel in napil ter potem odšel.

Dne 1. decembra pa je zvedla natakarica od Watzlawekove stanodajnice, da ima Watzlawek le tedensko plačo v znesku 30 kron in da je tudi njej (stanodajnici) nekaj dolžen.

Ko je natakarica to slišala, se ji ni zdele vse v redu in postala je nezaupna. Dne 1. decembra je terjala Watzlaweka na odgovor. Watzlawek pa se je delal razčlenjene ter izjavil, da bode denar še na večer istega dne v poravnava svojega dolga poslal. Toda denarja, ki ji ga je Watzlawek obljudil, natakarica ni videla; pač pa se je Watzlawek od istega dne izogibal gostilne kakor pes mačke.

Nekaj dñj pozneje je šla natakarica sama v uredništvo in Watzlawek ji je obljudil, da bode njegov delodajalec R. vso terjatev v nekaj dneh za njega poravnal. Tudi to storjeno obljubo Watzlawek ni izpolnil in natakarica je še nekaj dñj čakala na denar. Konečno pa ji je bilo le preneumno vse to obljudovanje ter se je napotila k policiji in napravila kazensko ovadbo.

(Naprej prihodnjie!)

Schicht Stearin-sveče LEDA

najfinješa vseh mark! Apartni, elegantni zavoj!

Ne tečjo!

Ne dišjo!

Ne kadijo!

Ne delajo saj!

Gorio s svetlim, mirnim plamenom.

872

Novice.

Obilo sreče

želi

v novem letu 1911

vsem prijateljem in odjemalcem

uredništvo in upravništvo

„Stajerca“.

Zopet prvaški polom. Večkrat že smo izjavili svoje prepričanje, da se bode s prvaškimi posojilnicami ravno tako godilo, kakor svoj čas z nesrečnimi „konzumi“. In polagoma že pričenja ta od „Stajerca“ prorokovani polom. Iz Ljubljane poročajo listi zdaj zopet sledičo novico: „Dalje časa že se čuje, da je prišla (slovensko-narodna) „Glavna posojilnica“ v Ljubljani v denarne težave. Bržkone pride zopet do velikega poloma. V tem slučaju ne bodo le v tej „glavni“ posojilnici združene zadruge hudo trpeče, marveč tudi v prvi vrsti v ložniki, ki so večinoma malikmetje in posli. Tem vlogom ljudem bode prvaško brezvestno gospodarstvo bržkone vse njih krvavo prišparane denarje oropalo! Na čelu tej zavoženi slovenski „glavni posojilnici“ stoji znani prvaški advokat dr. Matija Hudič, katerega poznamo tudi na spodnjem Štajerskem, kjer zna tako „lepo“ s posestvi špekulirati . . . Vbogi, nesrečni ljudje, ki so še tako neumni, da zaupajo svoje krvavo prihranjene denarje brezvestnim slovenskim posojilnicam!“

Hvala Bogu, slovensko ljudstvo je zdaj rešeno . . . Iz Ljubljane se namreč poroča, da je neka fabrika pričela izdelovati lastne slovenske — karte za igranje. Na also! Zdaj je pa že vse dobro . . .

Iz Spodnje-Stajerskega.

Julius Rakusch †.

V Celju žaluje vso mesto, — in z njim žaluje ves okraj in vsa spodnja Štajerska . . . Kajti nepozabljivi naš Julius Rakusch je izdihnil blago svojo dušo. Kdor hoče pomembne može v naši domovini našteti, ta mora pokojnega Jul. Rakuscha med prvimi imenovati. Bogata in plenitna, čista kot jasno solnce, bila je njegova duša! Bogato in plodonosno bilo je njegovo življenje! . . . Visoka ideja miru in dela na Štajerskem, ki jo mi zastopamo, našla je v tem možu uresničenje . . . Julius Rakusch je umrl, — dva, tri možje še imamo na spodnjem Štajerskem, katerih smrt bi nas tako globoko pretresila. Kajti Rakusch je bil mož dejanja, — njegova usta niso poznala fraze, njegova roka ni poznala odpovedi, njegovo srce pa je bilo diamant . . . Rojen je bil pokojnik l. 1851. Prevzel je l. 1876 s svojim bratom železno trgovino svojega očeta, katero je spravil z neverjetnim delom na visoko stopinjo. Celi list bi lahko napolinili, aki bo hoteli le trohico njegovega gospodarskega dela popisati. Kot občinski svetnik, podžupan in župan celjski si je pridobil nevenljivih zaslug. Primanjkuje nam prostora, da bi vsa njegova častna mesta popisali . . . Enega pa ne smemo pozabiti: Pokojnik bil je mož, katerega si niti najgrši nasprotnik ne upa posvati! Njegov grob je svetišče za vse, ki poštenu čutijo in misijo. In njegov pogreb je bil znamenje velikanske ljubezni, ki je silila vsem solze v oči . . . V groznom trpljenju — par dñj pred smrtno sončnega odrežala — končala je v visoko čuteli mož svoje življenje. Svoje srce, svoje prepričanje, svojo ljubezen, pa tudi premoženju ednaki del svojega denarja, ves svoj vpliv podaril je Rakusch Štajerskemu ljudstvu. In zato bode čulo njegov grob — Štajersko ljudstvo! Lahka mu bodi domača zemlja, ki jo je tako vroče ljubil! Mi pa vemo, da nam ostane njegov spomin neizbrisno v ljubečem srcu zapisan.

* * *

Okraini zastop ptujski (nadaljevanje poročila od zadnje številke) — 7. Po daljsem razgovoru, kateri se tiče večidel cestnih zgradb, in v katerem daje predsednik zadovoljiva pojasnila, sprejme se okraini proračun za l. 1911. Za pokritje troškov se je sklenilo (kakor doslej) dviganje 40%nih okrainih doklad. Vkljub žalostnim razmeram, ki so jih prvaški poslanci vsled obstrukcije v deželnem zboru zakonili, se torej okraini doklade nizvihajo. Seveda se bode moralno pri izdatkih zelo štediti. — Južnoštajerski žel. odbor je prosil, da naj okraj vse potrebno za detailni projekt namernavane železnice Ptuj-Rogatec sklene. Sprejelo se je: V ta namen se skleni, sprejeti posojilo 20.000 K pri ptujski sparkasi. Troški detailnega projekta bodojo znašali k večjemu 34.000 K, od katerih mora rogaški okraini zastop 14.000 K sprejeti. Poplačilo naložilo bode okraju kmaj 1.200 K letnih bremen. Plačalo se bode obroke le toliko časa, dokler ne bodo zgradbo izvršujoča korporacija proti povrnitvi troškov stvar prevzela. Ta predlog se je sprejel brez debate. Ta akcija pravzaprav ne pomeni posojilo, marveč le garancijo do zgradbe železnice. — G. Slavitsch omeni, da se je v zadnjih letih od 4.136 sadnih dreves na okrainih cestah 1.600 uničilo. Okrajno glavarstvo naj bi se obrnilo na župnišča in vodstva šol, da naj bi ta proti takemu pobalinskemu divljanju nastopala. Zastopnik vlade obljudbi, da bode v tem oziru primerne korake storil. — Predsednik naznani nadalje delo na cesti v Klarendorf. G. Čuš se mu za to za tamošnjo prebivalstvo velevažno delo izkreno zahvali. S tem je bilo pomembno zborovanje končano.

Trg Šoštanj — mesto. Čuje se, da postane znani trg Šoštanj v Savinjski dolini v kratkem mestu. Merodajna oblastva so že dala dovoljenje.

Okrajna hranilnica v Rogatu (stara špar-kasa) obdržala je 20. p. m. svoj letni glavni zbor odbora, na katerem se je zopet darila v skupnem znesku 600 K za dobrodelne in splošno koristne namene dovoljeno. Od tega se je dočilo: za kmetijstvo 150 K, za pospeševanje obrtništva 130 K, v šolske namene 100 K, za dijaski štipendij 100 K, za čebelarstvo 40 K, za štaj. „Odilien“-zavod za slepe 10 K in za razne druge namene 70 K. Natančno izdelani računski zaključek preteklega leta, katerega prinašamo tudi v inzeratnem delu današnje številke, kaže prav jasno, kako lepo se je ta šparkasa vkljub slabim časovnim razmeram in malemu delokrogu v zadnjih 7 letih razvila. Medtem ko je glavni rezervni sklad začetkom l. 1903 po 28 letnemu obstoju šparkase samo 18.417,33 K znašal, dosegel je koncem lanskoga leta že svotoči K 39.480,78; torej se je v tem času za dvojno svoto povisil in prespel v pravilih predpisano najmanjšo svoto za več kot 6000 K. Ako se premisli, da je ta vrla šparkasa poleg tega v istem času iz počasnih svojih sredstev v javno koristne in dobrodelne namene skupaj 4.263 K darovala, potem daje to pač izvrstno spričevalo o krasnem napredovanju in dobrodelnem značaju tega zanesljivega zavoda. Tudi uprava se ozira lahko z zadovoljstvom na uspehe zadnje preteklosti. Njenemu pametnemu in premišljenemu vodstvu, katerega je seveda vedno zaupanje prebivalstva podpiralo, grę polno priznanje in zahvala. Želimo iskreno, da bi ta šparkasa i zanaprej uspešno napredovala v blagor okraja in njegovih prebivalcev!

Zgradba zdravilne hiše v Rog. Slatini. V naši številki z dne 25. decembra smo objavili inzerat, ki se tiče oddaje del za to zgradbo. V današnjem inzeratu opozarjam, da je treba tozadovne oferte do 5. novembra predložiti.

Od smrti rešen je bil v Mariboru delavec Povalec. Zastrupil se je s plinom. Rešilna družba je prišla takoj z zdravnikom dr. Urbaczek, kateremu se je posrečilo, da ponesrečenemu življenje reši.

Samorom. Zaradi nevzdravljive pljučne bolezni si je odpril mesar A. Plaskan v Žalcu žile. Našli so ga že kot mrljica.

Praški tat. V Ptiju so zaprli komija Johanna Fritz iz Možganc, ki je pri trgovcu Fanlandu kradel kakor sraka. V Ptiju je policiji ušel, ali hmalu nato so ga v sv. Marjeti vjeli in zaprli. Fritz je bil sladki bratec in je bil vedno prijatelj prvaške hujskarje.

Aretiral je straževodja Marinz v Ptiju neko Jožefo Potočnik iz Leskovca zaradi sleparje.

Hrvatski tatovi ukradli so pri trgovcu Frese v bližini Brežic blaga za 1000 K. Kradli so tudi v drugih krajih, dokler niso te uzmoviče pregnali.

Z nožem raniil je težko Jaka Plavčak svojega brata in njegovega prijatelja Alojza Dolšeka. Oj ti neumni fantovski prepri!

Sodomit. V sv. Marjeti pri Celju so zaprli hlapca Franca Stropnika, kjer je pregoreče izkazal svojo spolno ljubezen do neke — krave.

Ustrelil se je v Mariboru eksekutor Franc Hambrš. Odpustili so ga namreč zaradi nereditnosti in službe. Vsled tega si je vzel življenje. Nesrečnež zapušča poleg vzdove 5 nepreskrbljenih otrok.

Ogrski tatovi so povzročili v radgonski okolici celo vrsto vlomov in tatvin. Prebivalstvo je hudo razburjeno.

Tatvina. V Mariboru je bilo g. H. pl. Kramer ukradene precej zlatnine v vrednosti čez 500 K. Tatova še nimajo.

Sodniji oddali so v Rimskih toplicah delavca Naceta Lube, kjer je neko 19 letno deklo posilil.

Lep sinček! V sv. Jurju j. ž. napadel je fant Joha Vodusek svojega očeta z nožem. Oče je komaj ušel, fanta so pa orožniki na varno spravili.

Iz Koroškega.

Prijatelji na Koroškem! Nabirajte nove narocnike, razširjajte naš list! V vsaki napredni hiši mora biti „Stajerc“!

„Stajerc“ opriščen. Poročali smo že svoj čas, da je slovenska hranilnica in